

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/221/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4209202433
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agneša Néveryová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2012:4209202433.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobkyne: P. U., nar. XX.X.XXXX, bytom W., G. X/X, v konaní zast. JUDr. Ruženou Szabóovou, advokátka so sídlom Komárno, Gazdovská 38, proti žalovanej: H. X., nar. XX.X.XXXX, prechodne bytom W., G. X/X, v konaní zast. JUDr. Natáliou Borsosovou, advokátka so sídlom Komárno, ul. bisk. Királya 6, o zaplatenie 4.471,80 Euro sudkyňou JUDr. Agnešou Néveryovou takto

rozhodol:

Súd konanie o zaplatenie 1.848,90 Euro **z a s t a v u j e**.

Žalovaná je **p o v i n á** žalobkyni zaplatiť 2.380,89 Euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne za čas od 16.4.2008 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.

O trovách konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 24.3.2009 žalobkyňa súdu doručila žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd platobným rozkazom žalovanú zaviazal zaplatiť jej sumu 2500,28 Euro (z titulu poskytnutej pôžičky) a sumu 1147,36 Euro z titulu úrokov z pôžičky. V žalobe uviedla, že v priebehu leta 2004 žalovaná ju požiadala o poskytnutie pôžičky v sume 3319,39 Euro a to takou formou, že ona (žalobkyňa) vo vlastnom mene požiadala o úver Istrobanku v sume 100.000,- Sk a bankou poskytnutý úver formou pôžičky odovzdá do dispozície žalovanej. Úver si vyzdvihla od Istrobanky v sume 3319,39 Euro a to na základe úverovej zmluvy č. XXXXX-XXXXXXXX/XXXX . zo dňa 6.9.2004 a tento v celej výške ako pôžičku odovzdala žalovanej. Žalovaná sa zaviazala žalobkyňou poskytnutú pôžičku vrátiť v mesačných splátkach vo výške 99,548 Euro (2.999,- Sk) vždy k 15.dňu každého kalendárneho mesiaca priamo Istrobanke a.s. spolu s úrokom 12 % ročne, v zhode s podmienkami uvedenými v úverovej zmluve. Žalovaná splácanie pôžičky vykonávala v období od 15.10.2004 do 23.12.2005 nepravidelnými splátkami, následne však ani po viacerých urgenciách v splácaní nepokračovala. Na pojednávaní dňa 13.4.2010 žalobkyňa svoj nárok uplatnila v sume 4039,26 Euro.

Dňa 7.7.2009 tunajší súd vydal platobný rozkaz č. k. 12Ro 53/2009-16, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Žalovaná v zákonom stanovenej lehote podala odpor proti tomuto platobnému rozkazu, preto tento s prihliadnutím na ust. § 174 ods. 2 OSP zo zákona sa zrušil a súd vo veci nariadil pojednávanie. Tunajší súd rozsudkom zo dňa 13.4.2010 č.k. 6C/221/2009-71 žalobu v celom rozsahu zamietol, keď mal za to, že námietka premlčania, ktorú vznesla žalovaná v tejto veci, je dôvodná. V dôsledku odvolania žalobkyne tento rozsudok tunajšieho súdu bol zrušený uznesením Krajského súdu Nitra č.k. 9Co/166/2010-90 zo dňa 29.10.2010, keď odvolací súd vyslovil právny názor, že tunajší súd predčasne prijal záver o tom, že právo žalobkyne je v celom rozsahu premlčané a uložil tunajšiemu súdu doplniť dokazovanie na tú skutočnosť, aký počet splátok mal byť urobený až do zaplatenia celej sumy vrátane dohodnutých úrokov a kedy pri riadnom splácaní dohodnutých mesačných splátok malo prísť k zaplateniu celej sumy pôžičky, vrátane dohodnutých úrokov z pôžičky. Až po doplnení v tomto

smere má súd vychádzať z § 103 OZ, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Po zrušení rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 13.4.2010 žalobkyňa niekoľkokrát žiadala o zmenu žalobného petitu. Súd uznesením zo dňa 3.3.2011 č.k. 6C/221/2009-110 pripustil zmenu žalobného petitu a to tak, že predmetom konania je uplatnený nárok žalobkyne o zaplatenie 4.471,80 Euro. Na pojednávaní dňa 28.2.2012 súd pripustil zmenu žalobného petitu, po ktorej zmene predmetom tohto rozhodnutia je uplatnený nárok žalobkyne o zaplatenie 4.471,80 Euro, ako aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.622,90 Euro za čas od 16.4.2008 do zaplatenia a náhrada trov konania.

Žalobkyňa ako účastníčka konania uviedla, že v priebehu roka 2004 žalovaná ju požiadala, aby jej finančne vypomohla tak, že si zoberie úver z peňažného ústavu a žalovaná to bude priamo peňažnému ústavu splácať. Žalovanú len trošku poznala, napriek tomu bola ochotná podľa jej požiadania na vlastné meno si vyzdvihnúť úver. Žalovaná totiž úver si vyzdvihnúť nemohla, pretože mala rôzne pôžičky. Uviedla ďalej, že dohoda medzi ňou a žalovanou bola taká, že úver si zoberie v banke, podľa potreby vyberie peniaze zo svojho účtu a peniaze odovzdá žalovanej a tá bude splácať do peňažného ústavu to, čo by mala tam platiť ona (žalobkyňa) a to až do úplného splatenia úveru. Suma 100.000,- Sk bola poukázaná Istrobankou na jej účet a z tohto dňa 10.9.2004 vybrala sumu 25.000,- Sk a následne 11. alebo 12.9.2004 sumu 75.000,- Sk. Písomný doklad o tom, že tieto peniaze odovzdala žalovanej, vyhotovený nebol, doklady o výberoch sa nachádzajú v banke. Žalovaná na naliehanie podpísala čestné prehlásenie zo dňa 6.9.2004, peňažný ústav nedal súhlas na prevzatie tohto dlhu (takýto súhlas ani žiadaný nebol). Následne keď žalovaná prestala splátky vykonávať, dostala výzvy od peňažného ústavu, vždy ústne vyzvala žalovanú, aby riadne splácala dlh, ale jej odpoveď bola taká, že ako bude mať peniaze, tak to bude splácať. Ona žiadne nebytové priestory žalovanej neužívala, aj keď spočiatku si chcela od nej zobrať do nájmu nebytový priestor v Komárne, nám gen. Klapku. V tomto nebytovom priestore žalovaná prevádzkovala klenotníctvo a v druhej časti presso, kde bol u nej zamestnaný aj jej syn H. U. a to v období od 1.8.2004 do 31.10.2004. Je pravda, že v nebytových priestoroch žalovanej aj ona mala vlastné huteľné veci, ktoré tam zobrala ešte vtedy, keď si chcela zobrať do nájmu tento nebytový priestor (ešte predtým, ako sa dozvedela, že žalovaná je nájomkyňou a preto jej to nemôže dať do ďalšieho nájmu). Ona žiaden návrh a kompenzáciu neprevzala, málokedy sa zdržiava v Komárne. Po zrušení rozsudku a vrátení veci tunajšiemu súdu žalobkyňa na pojednávania sa nedostavila, preto jej opakovaný výsluch súd vo veci nevykonal.

Žalovaná ako účastníčka konania uviedla, že je pravda, že žalobkyňa jej poskytla pôžičku a to v roku 2004 v sume 100.000,- Sk s 12 % úrokom z pôžičky a ich dohoda bola taká, že túto pôžičku bude vracat' v mesačných splátkach po 2.990,- Sk a to priamo do peňažného ústavu. Pri tejto ich ústnej dohode okrem nich nikto prítomný nebol. Ona až do decembra 2005 riadne vykonávala mesačné splátky do peňažného ústavu, ale následne ďalšie splátky nevykonala z toho dôvodu, že žalobkyňa vtedy jej už dlhovala na nájomnom za nebytové priestory. Žalobkyňa totiž v nebytových priestoroch, ktorých nájomkyňou bola ona (žalovaná), prevádzkovala kaviareň a ústna dohoda medzi nimi bola taká, že za užívanie týchto nebytových priestorov žalobkyňa bude platiť mesačne 7000,- Sk. Za mesiace jún, júl, august a čiastočne september 2004 riadne zaplatila žalobkyňa, neskôr už nie, preto 8.9.2005 ju z týchto nebytových priestorov vystahovala a jej veci vyložila. Následne písomne dávala návrh žalobkyňi na kompenzáciu ich vzájomných pohľadávok, ale doporučené zásielky sa vrátili ako nedoručené a preto dňa 23.1.2007 svoj list s návrhom na kompenzáciu hodila do poštovej schránky žalobkyne. Vtedy totiž ona už mala z titulu dohodnutého nájomného vyššiu pohľadávku voči žalobkyňi, ako bol zostatok neuhradenej časti jej pôžičky. Po zrušení rozsudku a vrátení veci tunajšiemu súdu žalovaná na pojednávania sa nedostavila, preto jej opakovaný výsluch súd vo veci nevykonal.

Svedkyňa H. U. uviedla, že o finančných záležitostiach účastníkov vie uviesť toľko, že v roku 2004 žalovaná jej povedala, že sa dohodli tak, že žalobkyňa bude užívať nebytové priestory žalovanej (ktoré žalovaná mala od Mesta v nájme) a že za užívanie týchto priestorov jej bude platiť mesačne 7000,- Sk. Nevedela sa vyjadriť, od ktorého času táto dohoda bola platná ani k tomu, od ktorého času užívala žalobkyňa nebytové priestory. Má vedomosti, že v týchto priestoroch bola kaviareň, žalovaná ju vtedy informovala, že kaviareň prevádzkuje žalobkyňa a že dostáva od nej 7000,- Sk. Uviedla, že žalovaná riadnu nájomnú zmluvu so žalobkyňou o nájme nebytových priestorov nemohla uzavrieť, pretože sama bola nájomkyňou týchto priestorov a nájomná zmluva jej neumožňovala, aby tieto dala do ďalšieho nájmu. Ona videla jeden príjmový doklad, na ktorom žalovaná potvrdila, že od žalobkyne prevzala 7000,-

Sk za užívanie nebytových priestorov, iné doklady v súvislosti s týmto nevidela. Ona nemá vedomosti o prípadnej pôžičke medzi účastníkmi ani o tom, že by žalobkyňa určitý čas bola zamestnaná u žalovanej.

Svedok H. U. (syn žalobkyne) uviedol, že o vzájomných finančných záležitostiach účastníčok konania vie toľko, že v priebehu roka 2009 sa dozvedel, že jeho matka si vyzdvihla úver od X. a to pre pani X.. Dozvedel sa to tak, že od banky chodili upomienky jeho matke, on sa jej spýtal, čo to vlastne znamená, a vtedy mu povedala, že vybrala pôžičku pre pani X., ale nepovedala, kedy a akú sumu vybrala pre pani X.. Žiaden doklad ohľadne pôžičky mu však matka neukázala. Uviedol, že od augusta 2004 do októbra 2004 bol zamestnaný u žalovanej v kaviarni ako čašník, ktorú prevádzkovala žalovaná v W., zariadenie tejto kaviarne podľa jeho vedomostí patrilo žalovanej a on nemá vedomosti, že by jeho matka v tejto kaviarni mala nejaké huteľné veci. Asi pred rokom bol prítomný, keď sa náhodou účastníčky konania stretli na ulici a jeho matka sa spýtala žalovanej, ako je to s tým platením do banky a že by bolo dobré vyrovnať dlh, na to žalovaná povedala, že ak bude mať peniaze, tak dlh vyrovná.

Svedkyňa W. X. (dcéra žalovanej) uviedla, že o tom má vedomosti, že jej matka si zobrala pôžičku od žalobkyne, ale nevedela sa vyjadriť k tomu, akú sumu si zobrala a ako sa dohodli ohľadne splatnosti pôžičky. Uviedla, že aj o tom má vedomosti, že túto pôžičku si vyzdvihla jej matka v roku 2004, následne ju aj splácala, ale k tomu sa nevedela vyjadriť, dokedy splátok vykonávala. Uviedla ďalej, že nebytový priestor, ktorý mala jej matka od Mesta v nájme, užívala ona a to do 31.3.2004. Mienila tam prevádzkovať bagetériu, z osobných dôvodov k tomu nedošlo. Následne ju matka požiadala, aby si veci z týchto priestorov vzala späť, pretože ich mala užívať žalobkyňa. V apríli 2004 ona videla, že žalobkyňa pripravuje nebytové priestory na prevádzkovanie kaviarne a samotná žalobkyňa jej povedala, že v týchto priestoroch chce prevádzkovať kaviareň. Prevádzkovanie kaviarne však bolo na mene jej matky, pretože žalobkyňa si nemohla oficiálne zobrať tieto priestory do nájmu od žalovanej. Táto kaviareň fungovala od mája 2004 do jesene. Podľa jej vedomostí žalobkyňa mala platiť žalovanej za užívanie priestorov 7.000,- Sk mesačne. O tejto skutočnosti sa dozvedela od svojej starej matky V. L. (ktorá je susedkou žalobkyne). K tomu sa nevedela vyjadriť, či bol niekto prítomný pri tom, keď sa účastníčky dohodli na nájomnom v sume 7.000,- Sk. Následne aj žalovaná jej potvrdila, že žalobkyňa jej bude platiť 7.000,- Sk mesačne a povedala aj to, že preto znížila nájomné na 7.000,- Sk, pretože bezpodmienečne potrebovala užívateľa do týchto priestorov, aby si ona mohla vo vzťahu k Mestu Komárno platiť nájomné. Vtedy, keď táto kaviareň začala fungovať, videla tam aj žalobkyňu a neskôr videla, že tam obsluhuje syn žalobkyne. Neskôr matka ju informovala tak, že finančné očakávania žalobkyne z prevádzkovania kaviarne sa nespĺnili a preto sa dohodla so žalovanou, že ukončí prevádzku kaviarne, ku ktorému dňu sa tak stalo, to uviesť nevedela. To potvrdila, že v júni 2005 žalobkyňa mala v týchto priestoroch ešte veci a nakoniec žalovaná musela tieto veci žalobkyne vystaňovať a uložiť ich u nejakého pána v S., inak by tieto nebytové priestory nemohla dať žalovaná do užívania ďalej inej osoby. uviedla, že podľa jej vedomostí žalovaná písomne vyzývala, aby si žalobkyňa tieto veci prevzala. Tieto výzvy sa jej hádzali do poštovej schránky a keďže nevedeli k tomu, aby si žalobkyňa zobrala svoje veci z priestorov, tak ju žalovaná vystaňovala z týchto priestorov.

Z čestného prehlásenia (z č.l. 4) zo dňa 6.9.2004 vyplýva, že žalovaná prevezme na svoju osobu platenie úveru (maxi úver) vo výške 100.000,- Sk pri fixnej úrokovej sadzbe 12 % ročne od P. U. a zároveň prehlásila, že tento úver bude platiť v mesačných splátkach po 2.999,- Sk vždy k 15. dňu každého kalendárneho mesiaca.

Z potvrdenia Istrobanky (z č.l. 6) vyplýva, že klientka P. U. dňa 6.9.2004 čerpala bezúčelový spotrebný úver vo výške 102.000,- Sk a to na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý sa klientka zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 2.999,- Sk vždy k 15. dňu každého kalendárneho mesiaca. Z obsahu potvrdenia vyplýva, že splácanie prebiehalo nepravidelnými splátkami nasledovne:

15.10.2004 v sume 2.999,- Sk
15.11.2004 v sume 1.251,30,- Sk
25.11.2004 v sume 1.758,70,- Sk
30.11.2004 v sume 238,30 Sk
15.12.2004 v sume 2.999,- Sk
17.1.2005 v sume 2.999,- Sk
15.2.2005 v sume 1.454,47 Sk
18.2.2005 v sume 1.477,80 Sk

15.3.2005 v sume 1.563,20,- Sk
24.3.2005 v sume 1.443,90 Sk
18.4.2005 v sume 497,10 Sk
19.4.2005 v sume 700,- Sk
27.4.2005 v sume 2.122,10 Sk
30.4.2005 v sume 300,- Sk
16.5.2005 v sume 1.500,- Sk
30.5.2005 v sume 1.494,30 Sk
6.6.2005 v sume 251,70 Sk
20.6.2005 v sume 1.500,- Sk
28.6.2005 v sume 1.500,-Sk
14.7.2005 v sume 1.440,70 Sk
20.6.2005 v sume 1.500,- Sk
28.6.2005 v sume 1.500,- Sk
15.7.2005 v sume 1.440,70 Sk
26.7.2005 v sume 1.600,- Sk
16.8.2005 v sume 1.940,30 Sk
31.8.2005 v sume 946,- Sk
13.9.2005 v sume 999,20 Sk
26.9.2005 v sume 2.000,- Sk
17.10.2005 v sume 946,- Sk
31.10.2005 v ume 1.946,- Sk
19.11.2005 v sume 999,20 Sk
30.11.2005 v sume 1.941,-Sk
15.12.2005 v sume 1.945,53 Sk
23.12.2005 v sume 1.000,- Sk.

Zo zadováženej správy (z čl. 151 a nasl.) od K. C. X. H., X. T. súd zistil, že podľa plánu splácania úveru (ktorý si vyzdvihla žalobkyňa v sume 102.000,- Sk na základe úverovej zmluvy č. XXXXX-XXXXXXXXX), tento úver mal byť splatený 15.4.2008 a na jeho vyrovnanie vrátane úrokov mali byť vykonané nasledovné splátky:

15.10.2004 suma 2.944,53 Euro
15.11.2004 suma 2.944,53 Euro
15.12.2004 suma 2.944,53 Euro
15.1.2005 suma 2.944,53 Euro
15.2.2005 suma 2.944,53 Euro
15.3.2005 suma 2.944,53 Euro
15.4.2005 suma 2.944,53 Euro
15.5.2005 suma 2.944,53 Euro
15.6.2005 suma 2.944,53 Euro
15.7.2005 suma 2.944,53 Euro
15.8.2005 suma 2.944,53 Euro
15.9.2005 suma 2.944,53 Euro
15.10.2005 suma 2.944,53 Euro
15.11.2005 suma 2.944,53 Euro
15.12.2005 suma 2.944,53 Euro
15.1.2006 suma 2.944,53 Euro
15.2.2006 suma 2.944,53 Euro
15.3.2006 suma 2.944,53 Euro
15.4.2006 suma 2.944,53 Euro
15.5.2006 suma 2.944,53 Euro
15.6.2006 suma 2.944,53 Euro
15.7.2006 suma 2.944,53 Euro
15.8.2006 suma 2.944,53 Euro
15.9.2006 suma 2.944,53 Euro
15.10.2006 suma 2.944,53 Euro
15.11.2006 suma 2.944,53 Euro
15.12.2006 suma 2.944,53 Euro

15.1.2007 suma 2.944,53 Euro
15.2.2007 suma 2.944,53 Euro
15.3.2007 suma 2.944,53 Euro
15.4.2007 suma 2.944,53 Euro
15.5.2007 suma 2.944,53 Euro
15.6.2007 suma 2.944,53 Euro
15.7.2007 suma 2.944,53 Euro
15.8.2007 suma 2.944,53 Euro
15.9.2007 suma 2.944,53 Euro
15.10.2007 suma 2.944,53 Euro
15.11.2007 suma 2.944,53 Euro
15.12.2007 suma 2.944,53 Euro
15.1.2008 suma 2.944,53 Euro
15.2.2008 suma 2.944,53 Euro
15.3.2008 suma 2.944,53 Euro
15.4.2008 suma 2.643,64 Euro.

Z obsahu tejto správy teda vyplýva, že úver bol poskytnutý v sume 102.000,- Sk, za ktorý úver sa úroky mali zaplatiť v sume 24.313,90 Sk, spolu teda dlžníčka tohto úverového vzťahu mala zaplatiť na vyrovnanie tohto dlhu 126.313,90 Sk.

Podľa ust. § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ustanovenia § 657 Obč. zák. zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ust. §-u 101 pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. §-u 100 ods. 1 právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Zmluvou o pôžičke vzniká medzi veriteľom a dlžníkom právny vzťah - pôžička. Touto zmluvou prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu do uplynutia dohodnutej doby veci toho istého druhu, pričom môže ísť o odplatný alebo bezodplatný právny vzťah. Tento právny vzťah nevyžaduje osobitnú formu, preto zmluva o pôžičke môže byť uzavretá ústne, konkludentne alebo v písomnej forme. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú prenechanie veci na voľné nakladanie dlžníkovi, veci určené druhovo, dočasnosť, to znamená prenechanie veci na dohodnutú dobu a ďalším pojmovým znakom je povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu a doba splatnosti jej vrátenia. Zmluva o pôžičke je neformálnym právnym úkonom, ale je reálnou zmluvou, to znamená, že na uzavretie tejto zmluvy je potrebné, aby bol predmet pôžičky odovzdaný veriteľom dlžníkovi. Odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi je teda predpokladom uzavretia zmluvy o pôžičke.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého dlžník môže nárok veriteľa odvrátiť námietkou premlčania. Premlčacia doba je čas ustanovený v zákone na vykonanie práva a ak tento čas uplynie bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, dôjde k premlčaniu práva. Použitie námietky premlčania dlžníkom má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva, čo potom znamená, že aj keď právo samo o sebe nezaniká, nemožno ho súdom oprávnenému priznať.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bezpochybné vyplýva, že účastníčky konania uzatvorili ústnu zmluvu o pôžičke. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že pôžička bola poskytnutá žalovanej v septembri 2004 v sume 100.000,- Sk a že medzi nimi bol dohodnutý úrok z pôžičky vo výške 12 %. Tvrdenia účastníkov ohľadne ďalších podmienok poskytnutia tejto pôžičky sa rozchádzali, preto vzhľadom na kontradiktórnosť tohto konania každý účastník svoje tvrdenia mal preukázať dôkazmi. Žalobkyňa tvrdí, že ich ústna zmluva o pôžičke bola taká, že žalovaná túto pôžičku vyrovná tak, že ten úver, ktorý si vybrala žalobkyňa bude splácať až do úplného vyrovnania do peňažného ústavu. Ohľadne tohto tvrdenia žalobkyňa zaťažovalo dôkazné bremeno, teda žalobkyňa mala produkovať dôkazy, na

základe ktorých by vznik takejto povinnosti žalovanej bol preukázaný. Žalobkyňa na svoje toto tvrdenie predložila čestné prehlásenie zo dňa 6.9.2004, na základe tohto čestného prehlásenia však nie je možné vyvodiť vznik povinnosti žalovanej vykonávať splátky do peňažného ústavu až do úplného vyrovnania úveru, ktorý si zobrala žalobkyňa. Vypočítaní svedkovia o obsahu ústnej zmluvy o pôžičke, ktorú uzatvorili účastnícky konania, vedomosti nemali. Súd preto nemal za preukázané tvrdenie žalobkyne o vzniku povinnosti žalovanej, vykonávať splátky do peňažného ústavu až do úplného vyrovnania úveru, ktorý si zobrala žalobkyňa.

Vzhľadom na obsah čestného prehlásenia zo dňa 6.9.2009 súd mal za preukázané to, že žalobkyňa žalovanej poskytla pôžičku v sume 100.000,- Sk s dohodnutým úrokom z pôžičky vo výške 12 % a že medzi nimi bolo dohodnuté, že žalovaná bude vykonávať splátky vo výške 2.990,- Sk veriteľovi žalobkyne vždy k 15.dňu každého kalendárneho mesiaca (pričom takisto chýba dojednanie o tom, že tieto splátky sa budú vykonávať do úplného vyrovnania dlhu žalovanej z titulu poskytnutej pôžičky). Žalovaná vzniesla námietku premlčania dôvodiac, že poslednú splátku do peňažného ústavu zaplatila 31.12.2005, preto žalobkyňa svoje právo mala uplatniť v trojročnej premlčacej dobe do 31.12.2008, v tejto lehote však návrh na súd nepodala. Túto námietku premlčania súd považoval za dôvodnú len čiastočne a to v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, teda súd zisťoval, či všeobecná premlčacia doba odo dňa nasledujúce po splatnosti tej ktorej splátky uplynula do dňa podania tejto žaloby na súd. Žaloba na súd bola podaná dňa 24.3.2009, preto z nezaplatených splátok sú premlčané splátky, ktoré boli splatné dňa 15.1.2006, 15.2.2006 a 15.3.2006. Z uplatnenej pohľadávky takto treba považovať za premlčanú sumu $3 \times 2944,53 = 8.833,59$ Sk.

Na tomto mieste súd považuje za potrebné uviesť, že námietka žalobkyne (prednesená v jej podaní doručenom súdu dňa 23.2.2012 aj) o tom, že súd svoj názor na predmet dokazovania stále menil, je nedôvodná, pretože súd dokazovanie vykonal v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaná na vyrovnanie poskytnutej pôžičky vrátane dohodnutých úrokov z pôžičky mala zaplatiť 126.313,90 Sk. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva aj to, že žalovaná na vyrovnanie sporného dlhu zaplatila 45.753,50 Sk, to znamená, že na úplné vyrovnanie dlhu by mala zaplatiť 80.560,40 Sk ($126.313,90 - 45.753,50 = 80.560,40$ Sk). Z tejto sumy, teda zo sumy 80.560,40 Sk treba odpočítať tú sumu, ktorá predstavuje premlčané splátky, teda sumu 8.833,59 Euro, čo potom znamená, že na úplné vyrovnanie sporného dlhu žalovaná má ešte zaplatiť žalobkyňi 71.726,81 Sk, čo v prepočte na Eurá pri konverznom kurze 30,126 je suma 2.380,89 Euro. Žalovaná tvrdí, že pohľadávka žalobkyne vyplývajúca zo zmluvy o pôžičke, ktorú uzatvorili účastnícky konania, zanikla a to započítaním, pretože aj žalobkyňi vznikol dlh voči nej a to za neuhradené platby za užívanie nebytových priestorov. So žalobkyňou podľa jej tvrdenia sa mali dohodnúť na tom, že od 15.5.2004 žalobkyňa bude užívať nebytové priestory (ktoré mala žalovaná v nájme od Mesta Komárno) a že za toto užívanie jej bude mesačne platiť 7.000,- Sk. Toto tvrdenie žalovanej, teda že žalobkyňa jej mala platiť mesačne 7.000,- Sk za užívanie nebytových priestorov, súd nemal za preukázané. Vypočítaní svedkovia priamu vedomosť o obsahu dohody účastníčok konania o užívaní nebytových priestorov nemali a takto ani nevedeli potvrdiť tvrdenia žalovanej. Takisto nebola preukázaná podľa názoru súdu ani tá skutočnosť, že by žalobkyňa prevádzkovala kaviareň v nebytových priestoroch žalovanej tým viac, že v príslušných dokladoch ako prevádzkovateľka kaviarne má byť uvedená žalovaná. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd bol toho názoru, že k zániku pohľadávky žalobkyne vyplývajúcej zo zmluvy o pôžičke započítaním nedošlo. Z toho dôvodu súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyňi sumu 2.380,89 Euro. Súd žalobkyňi priznal aj úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti poslednej splátky (ktorá sa mala vykonať dňa 15.4.2008 na úplné vyrovnanie sporného dlhu) a to vo výške stanovenej v § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.1.2009. Vo zvyšku ($2.622,90$ Euro - $2.380,89$ Euro = $242,01$ Euro), teda o zaplatenie sumy 242,01 Euro s prísl. súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, pretože žalovanej zo zmluvy o pôžičke vznikla povinnosť žalobkyňi zaplatiť ešte sumu 2.380,89 Euro a nie 2.622,90 Euro, ako si to uplatnila žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 23.2.2012.

Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 23.2.2012 (z č.l. 203) oznámila, že si uplatňuje v tomto konaní len zaplatenie sumy 2.622,90 Euro a úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne za čas od 16.4.2008 do zaplatenia. Toto podanie žalobkyne súd považoval za čiastočné späťvzatie návrhu a to v sume 1.848,90 Euro (predmetom sporu do doručenia podania dňa 23.2.2012 bola suma 4.471,80 Euro, v podaní doručenom súdu dňa 23.2.2012 žalobkyňa uplatňuje sumu 2.622,90 Euro, rozdiel je teda 1.848,90 Euro), preto súd konanie o zaplatenie 1.848,90 Euro zastavil.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. §-u 151 ods. 3 OSP a vyslovil, že o trovách konania rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ odvolaním domáha.

Podľa ust. §-u 251 ods. 1 OSP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (exekučný poriadok) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.